

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastoj.

Leto XIII.

V Ljubljani, mesca novembra 1910.

Štev. 11.

Čebelarjevo opravilo v novembru.

Janko Vodopivec, Kamnje pri Gorici.

Mesec november je mesec miru v čebelnem domu. Posamezne čebele izletavajo sicer o lepih, solnčnih dneh iz panjev, a to večinoma, da se očistijo in sprelete. Le redko prinese katera obnožje cvetnega prahu, ki ga je dobila na v zavetju rastočem jesenskem podlesku ali na kakem drugem poznem cvetu. Vse to pa ne vpliva vznemirjajoče na čebele, kakor prve trohice obnožja konec zime. Čebele so vsled slutnje na počitek narave postale malomarne za take malenkostne pojave.

Gotovo pa je, da iz nekjih panjev izletajo o količkaj ugodnem vremenu bolj iz drugih pa se le še redkokatera prikaže. Ako smo pregledovali temeljito čebele in notranjost v panjih zadnje dni oktobra, dobiti je bilo v kakem panju še mlado čebelno zalego, a v nekjih pa celo istega dne položena jajčeca. Izkušnja nas uči, da je matica, ki tako pozno zalega, kaj pokvarjena. Včasih so pogreški vidni, včasih pa ne, ker se nahajajo v notranjosti matice. Enake pojave zapazimo, ako se je satovje pri prevažanju potrla, in čebele začno na novo staviti satje. Naj si bo pa tako ali tako, ko zapazimo prepozno v jeseni zalego, smemo sklepati na neko pomanjkljivost v panju. Temu se najgotoveje odpomore z uničenjem matice istega panjů. Ponekod sem opazil, da se je ravno táko, pozno zalegajočo matico zaznamovalo kot najboljo, kar je pa ravno nasprotno resnica. Treba bi bilo tak panj, ki izletuje močneje kot drugi, zaznamovati, a spomladi ga gotovo pregledati in urediti po potrebi,

ker tak panj s prepozno in prezgodnjo zalego neverjetno oslabi iz že znanih razlogov.

V glavnem pa čebele z mlado zalego ne morejo imeti pravega počitka, ki je neobhodno potreben v panju in celem čebelnjaku.

Paziti mora čebelar, da se sploh vse odstrani, kar bi zamoglo tudi najmanjši nemir povzročiti v bližini panjev. Miške in rovke treba loviti v razne primerne pasti. Mačkam je zabraniti gospodstvo v čebelnjaku. Vrata, okna ali sploh kar se zamore pregibati in o veternem vremenu ropotati, je treba zastaviti in pritrditi.

Tople odeje med, za in okrog panjev ne trpimo, ker to bi čebele oživiljalo in dramilo k delu. Ravno tako bilo bi napačno ta mesec polagati čebelam krmo. Ako smo na to mislili, smo že mesca oktobra izvršili. Ako kedo le ni še storil svoje dolžnosti, bilo bi bolje to preložiti po končani zimi, ko prične narava novo življenje in ž njo tudi čebele.

Ako imajo čebele popolen mir, uživajo čas zime, t. j. mesec november, december, januar in polovica februarja le okrog 2 kg in manj medu. (Toliko so se zljajšali moji panji v teh mescih in času preteklega leta).

Ume se, da ako imajo le premalo medu, podležejo panji poleg vsega miru. To pa najglaglje in najgotoveje zabrani vsak pošamezni čebelar, ozirajoč se na razna v „Čebelarju“ stavljena navodila.

V prostih dneh in večerih naj razmotriva čebelar v duhu, kako je čebelaril to leto, pa naj preudarja, kako bi bilo bolje in prav v naslednjem. Čebelarske knjige in časopisi naj mu bodo v zabavo in kratek čas. Važne dogodljaje v pretečenem letu naj spopolni in vpiše v čebelarski zapisnik, kar mu bo služilo prihodnjič v pravilno ravnanje.

Iz čebelarske razstave v Gradcu.

Iv. Jurančič.

„Zgornještajersko čebelarsko društvo“ je povodom cesarjeve 80letnice priredilo čebelarsko razstavo. Ta je tvorila poseben oddelek vsakoletne splošne jesenske graške razstave, takoimenovane „Grazer Herbstmesse“, ki pa ni samo razstava, temveč prava ljudska veselica z najrazličnejšimi zabavami, koncerti, igrami, gostilnami, pokuševališči jedil in pijač itd.

Zg. štaj. čebelarsko društvo je na to razstavo vabilo vse štajerske čebelarje brez razlike, pripadajoče kateremukoli društvu, kakor tudi one izven vsake organizacije. Vsled tega se je razstave udeležilo tudi naše „Spodnještajersko čebelarsko društvo“. Dasi smo se odločili šele v zadnjem trenutku ter nam je bil čas sila kratek, smo vendar zbrali precej lepo množino blaga. Vposlalo je 11 razstavljavcev 49 kg medu, 12 kg voska, 4 kg umetnih satov in 4 steklenice medenih likerjev. Vse je bilo lepo blago; nad polovico medu krasno-svitle barve, vosek do malega prav lep, umetni sati posebno krasni.

Po pravici smemo trditi, da je bilo na vsej razstavi malo enakega blaga, a „gotovi krogi“ so seveda sodili nekoliko drugače. Pisec se je peljal z blagom vred v Gradec ter je vse postavil v lično skupino, kolikor mu je bilo na razpolago prostora ter se je moglo dobiti potrebnih priprav.

Cela čebelarstva razstava je bila lepa, pod spretnim vodstvom dobro urejena. Nad polovico vsega blaga je bilo medu, orodja precej, voska malo, umetnih satov pa še manj. Na opazovalca ni prijetno vplivalo, da predmeti niso bili razvrščeni v posamezne oddelke, med skupaj, vosek skupaj, orodje zopet skupaj itd., ampak vsak razstavljaivec je imel svoje različne predmete vse na določenem mu prostoru ter jih je postavil po svojem okusu. Panjev tudi ni bilo veliko, in so bili postavljeni posebej zunaj te dvorane. Najlepši kras cele razstave pa je bil poseben oddelek medu „Honigschau“; tukaj je razstavilo 120 čebelarjev iz najrazličnejših krajev cele dežele. Vsak razstavljaivec je imel 2 steklenici po 1 kg, 3 po $\frac{1}{2}$ kg in 4 po $\frac{1}{4}$ kg, vse v enakih steklenicah in vse enako razpostavljeno.

Dne 1. t. m. ob 11. uri predpoldnem je čebelarstvo razstavo otvoril nje načelnik in predsednik „Zg. štaj. čebelarskega društva“ gosp. Fr. vitez Liebig v navzočnosti odbora, raznih dostojanstvenikov in množice čebelarjev. Popoldne ob 4. uri je bila delegacijska seja „Državne zveze čebelarskih društev“, dne 2. t. m. ob 9. uri predpoldnem pa zborovanje, oziroma predavanje. Kakor v delegacijski seji, tako pri zborovanju je tvorilo glavni predmet, oziroma vpoštevalo največ časa vprašanje o brezdvajnem sladkorju. To je dokaz, da je bila letos večinoma slaba čebelarstva letina. Razun tega pa se ni dalo celo utajiti, da tvori ta brezdvajni sladkor vendarle nekako „orodje“ in „orožje“. V Avstriji imamo namreč dve veliki čebelarstva organizaciji, ki se bojujeta za prvenstvo ter izpodbijata ena drugi obstanek. To sta: „Osrednje čebelarstvo za Avstrijo“ in „Državna zveza čebelarskih društev“. Ena kakor druga teh korporacij uporablja ravno ta sladkor v agitacijske namene zase ter kaže pri tem na napake in krivice svoje nasprotnice. Da je na obeh straneh več ali manj osebnosti in strasti, mora priznati vsak, ki je slišal tozadevna izvajanja, zraven pa pozna vsaj 10—15 let preteklosti avstrijskih čebelarskih organizacij. Ah — čebelarji ne delajo vedno po zgledu čebelic: složno, edino, z združenimi močmi, kakor čebele enega panjū!

Da bi bil brezdvajni sladkor velika dobrota v potrebi, je samo umevno; vsekako pa bo s tem prišlo v čebelarstvo marsikaj slabega, o čemur se bodo čč. bralci sami prepričali. Zlorabljalo se ga bo v nepošteno namene, in mnogo kazni bo povzročal. Zlasti letos si še ž njim ne moremo obetati posebne sreče, ker se ga bo dobilo prepozno in pod tako strogimi postavnimi pogoji. Kdor ga namreč ne bo pokrmil do konca oktobra, zapade ostri kazni. Pa še ta oblika! S peskom in žagovino bo baje pomešan, da se ne bo mogel za druge namene rabiti. Kaj nam vse privoščijo! Torej še pesek in žagovino bomo morali kupovati, kadar bo medu manjkalo, saj bo gotovo vse vkup tehtano. — Kakšna je drugih sodba o tem sladkorju, mi je enako, jaz se pač ne morem ubraniti, da bi ga ne opazoval z nekako čudno nezapnimo očesom. Prihodnost bo govorila.

Posebno imenitnih daril, oziroma odlikovanj nismo odnesli od te razstave, pač pa smo se marsikaj naučili za prihodnost, ko bo nemara nas Slovence dohitela priložnost ali potreba prirediti razstavo.

Dasi je bila ta razstava lepa ter je pod obstoječimi razmerami dovolj dobro uspela, vendar se je v tej veliki raznoterosti nekako izgubila kot neznamna malenkost, posebno pa še ta hrup, vik in krič — kakor na kakem velikem sejmu — je na nežnočuteče, mirno srce pristnega čebelarja neprijetno vplival. Tudi občinstvo je raztreseno ter ne poklanja zadostne pozornosti naši stroki, ker se ga od vseh strani moti; zlasti mlajši svet gre za zabavo, kakršne je bilo tukaj več kot dovolj. Zato ne kaže čebelarske razstave prirediti v zvezi s kako drugo panogo, oziroma večjo prireditvijo, ker ne doseže dostojne vrednosti, pozornosti in zanimanja.

Priznati se mora, da so bili pooblaščenim krogi z nami jako prijazni ter nam šli povsod na roko, kolikor se je dalo; še prostor v razstavi so nam dali brezplačno.

Razstava traja do všteti 9. t. m., 10. pa je prodaja medu, kakor raznih drugih razstavljenih predmetov.

Bilo nas je menda 12 iz Spodnje Štajerske, med drugimi gg. društv. predsednik in blagajnik, razun tega pa še g. predsednik s Kranjske.

~~~~~

Čebela v zakonu.

Zdolšek.

(Dalje.)

III. Zakoni.

Cesarica Marija Terezija je bila velika prijateljica čebelarstva; od njene vlade poklicalo se je Janša na Dunaj, ustanovila se je glavna čebelarska šola, v „Belvedere“, in dala so se naročila za ustanovitev takih šol v posameznih kronovinah, do katerih pa ni prišlo. Za njenega časa izdala so se tudi prva čebele zadevajoča pravna poročila. Potem je pa zanimanje hitro zopet zaspalo za dolgo število let, dokler se leta 1879 in 1885 Primorska in Koroška nista zbudili.

Ugibal sem dolgo, ali naj ta postavna določila doslovno navedem ali ne; končno pa sem se le odločil za prvo, misleč, naj imajo čebelarji dotičnih dveh kronovin postavno v hiši, morebiti jo bodo kdaj potrebovali.

A. Zakon za avstrijsko-ilirsko Primorje (Gorica, Gradiška, Istra in Trst z okolico) od dne 18. junija l. 1879 št. IX. d. z.

§ 1. Čebelariti je po predpisih tega zakona vsakemu dovoljeno.

§ 2. Postavljati čebele v manj kot 10 metrov znašajoči daljavi od kakega močno rabljenega glavnega pota, tuje hiše, hleva, dvorišča ali hišnega vrta je le potem dovoljeno, če imajo čebele izlet najmanj 3 metre nad navedenimi prostori, ali če stoji med temi in čebelnjakom kak zid, gost nasad ali kaka druga pregraja, visoka najmanj tri metre.

V posebnih krajevnih slučajih sme župan to daljavo znižati, toda ne pod tri metre, kar pa se mora v občini razglasiti.

§ 3. Čebelar sme, ako dokaže potrebo, čebele postaviti na raznih krajih taiste davčne občine, toda le z županovim dovoljenjem, ki mora to v občini razglasiti.

§ 4. Če bi utegnili domači panji vsled njih števila čebelarstvu ali kmetijstvu škodovati, mora župan na zahtevanje prizadetih po mnenju izvedencev število panjev skrčiti.

§ 5. Čebele, ki se pripeljejo iz tujih krajev v kako davčno občino le v svrhu paše, in ne z namenom, jih stalno tukaj pustiti (tuje čebele), morajo se po poprejšnjem dovoljenju županovem tako postaviti, da so oddaljene od vseh strani od domačih ali poprej pripeljanih tujih čebel v taisti ali sosedni davčni občini v ravnini najmanj 1200 metrov, v hribih pa najmanj 1800 metrov.

Župan sme te daljave izjemoma za jedno tretjino znižati, če se z ozirom na krajevne razmere in na množino v občini že nahajajočih se domačih in tujih čebel ni treba bati škode za taiste, ali če so prizadeti čebelarji s tem zadovoljni.

Župan mora na podlagi teh določil storjene odredbe v občini razglasiti,

§ 6. Na zahtevanje prizadetih kmetov mora župan uvažanje tujih čebel v svrhu paše v občino prepovedati, če se je zaradi izjemnih letnih razmer bati, da bi nastala z uvozom tujih čebel v vinarstvu ali sadjarstvu v taisti ali kaki sosedni občini kaka znatna škoda.

Če nastopi ta bojazen vsled uničenja za pašo potrebnega cvetja šele po uvozu, ali če je škoda že nastala, mora župan na zahtevanje odrediti, da se po večji ali manjši nevarnosti vse ali le del tujih čebel prenese, in če potrebno, čisto odstrani iz občine; ta odredba pa zadene najprej tiste čebele, ki so se pozneje ko druge pripeljale.

§ 7. Občine so upravičene naložiti in iztirjati za postavljanje tujih čebel v občinskem okolišu pristojbino, ki pa ne sme znašati več kakor 16 vinarjev za vsak panj in za vsako posamezno pašo; ta pristojbina se mora na čebelarjevo zahtevo primerno znižati, oziroma vrniti, če se ukrene odstraniti tuje čebele pred potekom paše.

§ 8. V varstvo lastnih čebel proti roparicam tujih čebelarjev naj vsak gleda, da odstrani vzroke ropanja, kolikor tičijo v njegovih panjih, razun tega pa, če potrebno, stori tudi druge primerne korake; nikakor pa ne sme roparic loviti, poškodovati ali pobijati.

§ 9. Če ima kak čebelar utemeljen sum, da njegove čebele kje ropajo, in se jih tam lovi, zastrupi ali mori, lahko zahteva, da se od njega označeni panji, ki se v njih po njegovem mnenju čebele lovijo ali morijo, po dnevi brez vsakega izogibnega odloga in posebno, ne da bi se moralo prej dotičnega čebelarja obvestiti, po županu in enem izvedencu v njegovi prisotnosti preiščejo.

Lastnik panjev, kateri se naj preiščejo, bi se moral k temu poklicati, če pa to ni mogoče, in bi se moralo preiskovanje odložiti, ker bi se bilo bati, da bi poznejša preiskava prišla prepozno, mora župan poklicati kakega domačina, ali sploh kako pripravno osebo, da zastopa lastnikove koristi,

Lastnik preiskovanih panjev, oziroma njegov zastopnik mora dovoliti, da se po potrebi v svrhu pojasnjenja stvarnega položaja iz panjů odletajoče čebele potresejo s krednim prahom, in da se, ako se najde odprto posodo z medom ali kako drugo sladko tekočino v pregledanih panjih samih ali v njihovi bližini, od tega vzame na zahtevanje nasprotne stranke za preiskavo po morebitnem strupu potrebno množino. Dalnje postopanje v takih slučajih se ravna potem, če kazenski zakon ne pride v poštev, po predpisih za pozvedovanje in kaznovanje poljskih kvari.

§ 10. Politična oblast mora po zaslišanju vseh županov za svoj okraj imenovati in zapriseči potrebno število izvedencev, ki so poklicani, pri zgoraj omenjenih uradnih opravilih oddati svoje mnenje. V važnejših slučajih morata biti dva izvedenca, sicer pa zadostuje samo eden.

§ 11. Rekurz proti odredbam in odločilom županovim gre na politično oblast, kateri je dotična občina v prenešenem poslovanju neposredno podrejena, in se mora vložiti tekom štirih dni od dneva dostavitve, oziroma od dneva razglasitve v občini pri občinskem uradu pismeno ali na zapisnik.

V katerih slučajih zabrani vloženi rekurz takojšno izvršenje dotične odredbe, ravna se po predmetnih splošnih določilih. Pred rešitvijo rekurza lahko politična oblast po potrebi zahteva mnenje drugih izvedencev.

§ 12. Na podlagi tega zakona storjene odločbe in odredbe izreči se morajo hitro, in v nujnih slučajih, če mogoče takoj.

§ 13. Na podlagi tega zakona storjene odredbe in prepovedi izvrši župan z istimi sredstvi, ki stoje po zakonu na razpolago političnim oblastim.

§ 14. Prestopki tega zakona, kakor na podlagi istega izdanih odločb in storjenih odredb, dalje poškodovanja na pripravah za čebelarstvo, na čebelnih ljudstvih in njihovih pridelkih, brez razločka, če se ti predmeti nahajajo na odprtem polju ali ne, se kaznujejo, če ne po kazenskem zakonu, vsaj po zakonu od dne 18. marca 1876 v varstvo poljskega blaga.

§ 15. Glede uporabe tuje zemlje za postavljanje domačih ali tujih čebel, zasledovanja domačih rojev na tuji zemlji, osvojitve tujega roja in glede zasebno pravnih razmer za čebelarjenje sploh, veljajo določila občnega državljskega zakonika.

§ 16. S tem zakonom so vsi drugi predpisi za čebelarstvo, v kolikor so po istem nanovo urejeni, razveljavljeni. (Dalje prih.)

=====

Končni uspeh pri mojih panjih glede dolage matic osirotencem in zdravljenje trotovcev v pretečenem poletju.

Janko Vodopivec.

Po dokončani poletni paši na travnikih okrog 20. junija t. l. sem štel 316 panjev s čebelami. Kakih 60 imelo je matice prejšnjega leta, 250 drugecv

in izrojencev bi moralo imeti mlade matice. Pri pregledovanju je bilo 26 panjev brezmatičnih, od teh 16 trotovcev.

Ker so bili sploh vsi panji močno živalni, sem izkušal zdraviti jih po sploh znanih pravilih, in sicer sem dodal 14 panjem matice (desetim sprašene, štirim nesprašene) v iz mrežice zviti kletki, ki je bila le na enem koncu odprta, in ko je bila matica vložena, zataknjena z voščenim pokrovcem, ki so ga čebele potem same pregrizle in matico oprostile. Od teh 14 panjev so vsi sprejeli matice, in se je še precej dobro razvijalo 13 panjev.

V enem panju pa je ostala matica nesprašena in legla trotovo zalego.

Ker nisem imel dovoljnega števila oplojenih in mladih matic, pridel sem 12 panjem 2, 3 do 4 satnike z mlado zalego iz najboljih plemenjakov. Ker sem pozneje odpeljal te zdravljene in večino drugih panjev na travniško pašo, ni bilo lahko pregledovati, radi tega sem pustil vse do konca — a bil je žalosten. Vseh 12 panjev je bilo brezmatičnih, in to bodisi trotovcev, bodisi brez vsake matice. Od teh je bilo 8 uničenih po molju že na paši, le 4 so prišli na dom z revnim življenjem: 2 trotovca, 2 brez matice.

Iz tega se mi je pokazala živa slika, da trotovcev ni zdraviti z dolago mlade zalege.

Zdravil sem pa sledeče: Trotovca sem vzel iz stalnega mesta, nato prestavil satovje s čebelami v nov panj; ko je bil panj popolnoma prazen, brez vsake čebelice, otresel sem raz štirih prej njegovih satnikov vse čebele in vložil te v prazen panj ter ga postavil na prvotno mesto. Na to se je razmetovalo izgnane čebele v presledkih, da so zletovale polagoma v stari dom. S prvim satovjem se je vložilo satnike z mlado čebelno zalego. To izjalovelo zdravljenje me bode v prihodnje svarilo, da je treba osirotence zdraviti le z dolago oplemenjenih matic. Treba bo torej posebej izgojiti večje število matic, in to ob času, ko je vsa narava v svoji kreposti in bujnosti.

Nečem pa trditi, da se matic ne da izgojiti iz pridejane zalege — a to je laglje mesca maja in junija, a negotovo pozneje. Najdražja šola je lastna izkušnja. Tako mi je doprineslo 12 panjev, ki se jih je vozarilo v skupnem 400 km, ubogih 4 kg medu.

Kje živi čebela.

Fr. Ločniškar.

Na nekem zemljevidu sem našel zaznamovane meje čebelnega bivališča, in ker bo morda tudi koga drugega to zanimalo, naj povem z besedami, kar sem videl na tem zemljevidu.

Njena domovina je vsa srednja in južna Evropa tja gori do Petrograda na Ruskem. Vzhodno od tega mesta živi še bolj proti severu do 65° sev. širine, ravno tako zahodno od Petrograda. Južna polovica Švedske in Norveške pozna še čebelo, a v severni polovici, kjer raste pač še nekaj cvetočih rastlin, večinoma pa le mahovje in tupatam kaka breza, nima čebela od česa

živeti. A tudi mrzlo podnebje bi ne bilo zanjo. Pač pa prebivajo še ljudje tja do skrajnega severa Evrope.

V Aziji je na severu njena meja tudi 65° sev. širine. Višje gori v Sibiriji ni več čebel. Še daleč proti jugu od mesta Verhojansk bi ne mogla živeti že zaradi mraza ne. V tem mestu je pozimi tak mraz, da v toplomeru zmrzne živo srebro. Čebelam bi torej morali noč in dan kuriti, če bi kaj zaleglo. Saj je neki učenjak rekel svoji stari mamici, da tam gori v hudem mrazu še ogenj zmrzne.

Tudi velik kos srednje in severne Kitajske in Mongolske ne pozna čebele. Vzhodno od Kaspiškega jezera tja do Kitajske je še mnogo ozemlja pripravnega za čebele, a mislim, da bi v neskončnih samotnih planjavah od dolgega časa pomrle. Neznana je ta žival tudi v Prednji Indiji in južni Perziji. Med otočji jo ima dalje le Java in Japonsko, a severnejši otok Sahalin zopet ne. Višje gori, na celini prebiva še čez mesto Ohotsk, ki leži ob 60° sev. šir.

V Afriki je brez čebele velikanska puščava Sahara in Arabija, kjer vlada neznosna vročina in ni skoro nikakega življenja. Po teh puščavah požge vsako cvetko in travico žgoče solnce. V severni Arabiji je pač še nekaj ozemlja, kjer še živi čebela. Drugače je pa ta žival razširjena po celi Afriki in njenih otočjih, n. pr. Madagaskarju in drugih. Tudi črnci v srednji Afriki jo poznajo. No, zanimivo bi bilo videti, kako se ti nagci počutijo pri njej.

V Sev. Ameriki pa ne živi višje kot 50° sev. širine, nekako tako daleč kot segajo Združene države. A v zahodni polovici te države je še mnogo sveta, kjer ni čebele.

V Južni Ameriki ima čebelo skoro cela Brazilija. Drugače pa sega od severa do juga tega dela sveta po sredini širok pas zemlje brez čebel. Od 40° južne širine, t. j. prav na jugu Amerike, jih pa sploh ni več.

Avstralija je na čebelah najrevnejša. Ima jih le jugovzhodni in jugozahodni del tega ozemlja, komaj ena tretjina avstralskega površja. Izmed mnogih otokov prebiva čebela le v Tasmaniji in na obeh Novih Zelandijah. Druga otočja in celo velikanska Nova Gvineja je ne poznajo.

Kot vidimo, je čebela ena izmed najbolj razširjenih živali. Razun psa bi ji težko dobili še kako sovrstnico. Seveda mislimo pri tem razna plemena čebel, ki so si pa vse na videz skoro čisto podobne.

Najjužnejša meja čebelnega bivališča je 47° juž. širine, t. j. na avstralskem otoku Novi Zelandiji, najsevernejša pa nekako 65° sev. šir. na Švedskem in Norveškem.

Kako so čebele rojile.

Češki spisal Jožef Pavlik.

„Poslušaj, Boženka, naše čebele bodo danes rojile; prosim te, pazi na nje, dokler se ne povrnem!“ je prosil učitelj Mudra svojo soprogo, ko se je napravljal v šolo.

„Z največjim veseljem, Jeniček, saj so čebele moje ljubljenske!“ je zagotavljala gospa Boženka svojega soproga, si poiskala v knjižnici primerno knjigo ter hitela v vrt.

Čebele je imela gospa učiteljeva res zelo rada; pri njih je presedela vsak dan nekoliko ur, se ž njimi pogovarjala, jih ljubkovala, jim čitala najlepša mesta iz romanov ter jih spremljala z ozirom na vsebino sedaj z veselim smehom, sedaj z boleznim jokom. A tudi čebele so jo dobro poznale, jo imele rade, jo veselo obletavale ter se ji ljuškale.

V uljnaku je bilo danes posebno živo; okrog njega so poletavale čebele v veliki množini, glasno brneč, tako da jih je bilo slišati že od daleč. Toda čudno: nobena od njih se danes ni oddaljila, da bi si nabirala na cvetih sladki med, temveč vse so ostale doma. Tudi ni bilo časa za to; danes so se ločile stare čebele od mladih, da si poiščejo s svojo matico novi dom. Cele čete so se valile iz uljnaka ter se vsedale na panjevo brado ter se obešale navzdol. Čakale so samo na svojo kraljico, da jo obklopijo, ko se vzdigne, da jo varujejo s svojimi telesi ter jo uvedejo do nove rezidence, ki si jo izvoli.

Gospa Boženka je sedla pod jablano blizu uljnaka na svoje priljubljeno mesto ter je opazovala z zanimanjem veselo rajanje čebel. Komaj so jo čebele opazile, so jo začele obletavati ter pozdravljati svojo dobrotnico.

„Radujte se, čebelice, da poletite! Saj se imate tudi na kaj veseliti! Tam vam je pripravil Jeniček krasno domovje. Tam se bode veselo prebivalo. Samo bodite mu za to hvaležne in ne sedajte visoko, da ne bo imel z vami nepotrebnih težav. Najbolj bi mu ugajalo, ko bi si izbrale to mlado jablano, ki vam jo je zasadil na pomlad; imel bi z vami lahko delo.“ Tako je opominjala učiteljeva soproga svoje ljubljenske ter bila vsa srečna, da so krožile okoli nje ter jo tako verno poslušale.

Čebel pa je bilo vedno več in več, in to je bilo znamenje, da bodo kmalu rojile. Zato je hitela gospa Božena v stanovanje ter poslala služabnico po soproga, sama pa je pred durmi gledala, kam se obrnejo čebele. — —

„Dober dan, gospa, kaj pa delate?“

„Dober dan, gospa predstojnikova, pazim na čebele; danes bodo rojile.“

„O, teh se pa bojim; posebno kadar rojijo ne poznajo nikake šale.“

„Naših se vam ni treba bati, so pridne.“

„Ne-ne, nobeni ne verjamem, vse so enake, samo stran od njih! — Da ne pozabim, veste kaj je novega?“

„Ne vem, gospa predstojnikova, sem res radovedna.“

„Gospod profesor Štjoviček je pustil poštarjevo Berto.“

„Ali to vendar ni možno, saj so že pripravljali za svatbo.“

„Da, toda vendar ne bode nič iz tega.“

„Toda prosim vas, zakaj tako nagli konec?“

„Radi denarja. Poštar ni hotel dati Berti denarja, ki ji ga je prej obljubil.“

„To je grozno!“

„Da, in tak je vedno konec, če se ženini zanašajo na bogate obete.“

„In kaj je rekla k temu Berta?“

„Grozno jo je zadelo, paziti so morali na njo, da si ni storila nič žalega in danes ponoči jo je mama odvedla v Prago k teti, da bi laglje pozabila.“

„Sirota. — Kako se mi smili!“

„Vidite, tega bi moj mož ne storil. On pravi: Dam naši Marici 16.000 K. Goljufati ne, kar je prav je prav, taki mi nismo. In devče je kakor veverca, izobražena, razume vse in nobenemu delu se ne ogne.“

„Ta bo imel srečo, ki jo dobi.“

„In vidite, taka pridna deklica, sreče pa nima nobene! Prosim vas, gospa učiteljeva, vaš gospod soprog občuje z gospodom profesorjem Štjovičkom — ko bi se ž njim o priliki pomenil! Včasih dela beseda na pravem mestu v resnici čudeže.“

„Halo, čebele rojijo!“ je kričala deca.

„Jezus, menda vendar ne naše čebele!“ je zaklicala gospa Božena ter pogledala k uljnaku. Toda tam je bilo že tiho in prazno; čebele so že odletele.

Tekla je na cesto ter našla čebele v nasprotnem vrtu krožeče okoli krone mlade slive.

„Tako sem vas torej našla, čebelice!“ jih je pozdravila. „Pridne ste, ker niste letele daleč! Lepo mesto ste si poiskale, samo vsedite se že skoraj, vas prosim! Jeniček bo vesel.“

Toda čebele je niso hotele umeti, nekatere so se že zaletavale v njeno glavo.

„Tako, tako, moje čebelice, samo pridne bodite, poslala sem že po Jenička, takoj bode tu. Toda vsedite se vendar; tako vas ne more pobrati!“ jih je opominjala gospa.

Toda čebele se niso zmenile za to; več in več jih je krožilo okoli nje in nekatere so jo že začele napadati.

„Kaj je z vami? Doma ste bile vedno tako pridne; ali me več ne poznate?“

Čebele so ji lezle že po glavi, po vratu in roki, celo na obraz so se že upale.

„Za Boga — kaj delate, čebelice? Saj me je že ena pičila, sedaj zopet! Moj Bog, sedaj me pikajo vse. Pomagajte, ljudje božji, pomagajte! Čebele me pikajo!“ je kričala gospa, se vrgla na zemljo ter skrila glavo v travo. Okoli nje je letalo na tisoče razdraženih čebel.

Tedaj je pritekel učitelj Mudra s čebelársko kapo in z mehom. Ko je videl, kaj se godi, je bil z enim skokom pri svoji soprog. Z dimom je pregnal čebele, pripognil se nato k svoji soprog ter jo tolažil: „Tako draga Boženka, vstani! Nimaš se ničesar več bati — čebele so že odletele.“

Gospa je s pomočjo svojega soproga vstala, pogledala okrog vsa prestrašena, tresoč se na vsem telesu. Nato je objela svojega moža ter bridko zaplakala.

„Dragi moj Jeniček, ti si mi ohranil življenje. Brez tvoje pomoči bi me čebele usmrtile.“

„Dovoli, draga, da vidim, kako so te zdelale!“ je rekel učitelj ter jo začel natančneje ogledovati.

Obličje je bilo oteklo, ravnotako vrat in roke.

„Mnogo si trpela, ubožica,“ je rekel učitelj Mudra, „sreča samo, da da imaš ohranjene oči!“

„Zakrila sem si jih z rokami, ko so se vrgle čebele na me. Kako to boli!“

„Tako pojdi, draga, hitiva domu, da ti namažem rane z amonijakom, in bolečina bođe minila.“

Ko sta prišla domov je rekla gospa: „Kako to, da so bile čebele proti meni tako nevhvaležne. Kakor svojo deco sem jih ljubila in sedaj mi naredijo take bolečine!“

„Nekoliko si sama kriva, Boženka; brez kape bi ne smela iti tako blizu, zakaj ko bučele rojijo, se ni dobro zanesti na nje!“

„Toda doma so bile zelo pridne. Glej Jeniček, tam pod tem drevesom sem sedela pri njih, tisoč jih je letalo okoli mene, toda nobena me ni napadla. Tako veselje sem imela ž njimi, pokazala sem jim novi dom ter jih prosila, da bi se iz hvaležnosti do tebe vsedle na to mlado jablano, ki si jo vsadil na pomlad — a tako so me prevarile!“

Učitelj Mudra je pogledal na drevo, o katerem je ravnokar govorila žena, se naglo ustavil ter zaklical: „Kaj vidim?“

„Se je kaj zgodilo, Jeniček?“

„Glej Boženka, naše čebele so te vendar ubogale!“

Tudi gospa se je ozrla na drevo ter skoraj ni mogta verjeti svojim očem: na jablani so visele čebele kakor velik črn grozd.

„Za Boga, kaj se ja zgodilo, Jeniček?“ je vprašala Božena vsa iz sebe.

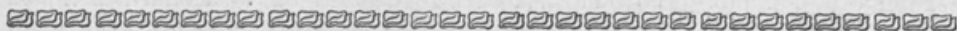
„Zgodilo se je, Božena, da si se ruvala z neznanimi hudimi čebelami, medtem ko so naši pridni ljubljenci zastonj čakali na našo pomoč. Kako si le pazila, te prosim?“

„Odpusti, Jeniček, veruj mi, skrbno sem pazila, samo trenotek sem se pogovarjala z gospo predstojnikovo, da bi slišala senzačno novost.“ In pripovedovala je svojemu soprogu vse, kar je zvedela od gospe predstojnikove.

„Uboga Boženka — kako se mi smiliš! Ta klepet ti je prišel precej drago; in razen tega je ta klepet tako prazen, da ni niti besedice na njem resnice.“

„Torej ti veš kaj o tem, Jeniček?“

„Gotovo. Gospa poštarjeva se je peljala po noči z Berto v Prago nakupit balo, in danes dopoldne se je peljal za njima profesor Štjoviček, da skupno povabijo bogato teto na gostijo. Jutri bosta oklicana. — Toda sedaj hitro, da utešim bolest. Potem pa se povrnem in spravim čebele v novi dom.“

Naše opazovalnice.

Poročevalec Jos. Verbič.

Mesečni pregled: september 1910.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Prebitek	Temperatura			Izletnih dnevov	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina															Dnevov			
	1	2	3	1	2	3	0	1/2		celi									
Ilirska Bistrica	70	—	—	130	40	80	50	4	180	23	5	14	23	12	—	8	10	12	17
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kranj	—	—	—	220	90	30	—	—	340	20	6	13	22	7	—	10	13	7	10
Ljubevč pri Idriji	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Metlika	20	—	10	190	90	40	10	7	290	20	8	14 ⁷	25	14	—	9	19	2	30
Nabrežina	130	120	30	20	90	160	—	—	10	35	10	21 ⁵	30	10	—	7	3	20	22
Podgorje pri Kamniku	45	—	20	200	135	85	20	3	355	23	6	15 ⁵	24	9	—	7	14	9	22
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	265	85	40	—	—	350	20	4	12 ³	21	17	—	19	7	4	17
Sv. Duh na Ostrem vrhu	—	—	—	160	120	50	—	—	330	20	8	12 ⁹	25	10	—	12	13	5	—

Števila v kolonah „Učinek tehtanega panjů“ in „Prebitek“ izražajo *dkg*.

Ilirska Bistrica. Niti v Divači, niti v Vremskem Britofu, kjer so bile čebele v paši, ni medila ajda. Nabrani med je večinoma iz resja in žepka. Ljudstva so pridobila na teži v Divači povprečno po 4 *kg*, v Vremskem Britofu pa niti po 1 *kg*, ker so bila tam samo šibkejša. Računam pa, da so več pridobile na medu, ker so zalego nadomestile ž njim. Žnideršič.

Kranj. Mesca septembra tudi pri nas ni bilo nič z ajdo. Mrzel veter je vlekel, deževalo je in čebele niso ničesa več dobile. Poleg tega jih je še ogromna množica ostala zunaj. Če bi bila septembra taka paša, kakor je bila drugo polovico avgusta, potem bi se nam dobro izplačalo letošnje čebelarjenje. Konjedic.

Nabrežina. Redki so čebelarji, ki bodo letos poročali o dobri letini. Manjkalo je vsega, kar bi k dobri letini pripomoglo, v prvi vrsti solnca; dežja, ki ga ob času suše kaj težko pričakujemo, smo imeli letos več, kakor je bilo potreba. Obupna so poročila tudi iz drugih krajev. Doživeli smo, kar nismo pričakovali spomladi. Tolažimo se z upanjem na prihodnje leto, ko ne bo kometov, in mogoče tudi ne izvanrednih vremenskih kapric. Sila.

Podgorje pri Kamniku. Koncem avgusta je paša zaradi slabega vremena popolnoma prenehala. Akoravno je bila ajda v začetku septembra še v najlepšem cvetju, jo čebelice niso mogle izkoristiti. Izredno velik upad

DROBIŽ.

Z obnožjem izletajoče čebele. Od starih čebelarjev sem slišal, da čebele ob dobri paši leté tudi z obnožjem na nogah iz panjev, ker menda nimajo časa odkladati manj vrednega obnožja. Drugi zopet trdijo, da so to le tiste čebele, ki so po pomoti zašle v tuj panj z obnožjem in potem zopet odletele. To je občno mnenje, a meni se zdi prvo bolj verjetno. Imam namreč 3 panji na samoti, ki so toliko različni po vnanji obliki, celo vsak je drugega sistema, da ne more pač nobena čebela biti tako „zabita“, da bi si ga že ob prvem izletu ne zapomnila; a vendar sem jih videl izletavati tudi z obnožjem. Zdi se mi torej verjetna trditev, da tako hrepenijo za medom, da obnožine nekatere niti odkladati ne utegnejo, ampak jo obdrže do zadnjega dnevnega izleta na nogah, seveda to samo ob posebno dobri paši. F. L.

DOPISI.

Iz Čušperka. Nobenkrat še ni bilo v „Čebelarju“ kakega dopisa iz naše okolice, kjer prebivamo menda sami nezadovoljneži. Pravim pa zato nezadovoljneži, ker nismo čebelarji kljub temu, da je tod precej ugoden kraj za čebelarstvo, skoraj nikoli zadovoljni. Enkrat nam je premalo rojev, drugič premalo medu. Letošnja letina je zopet zelo slaba, zakaj ob času glavne ajdove paše je bil tu dež, da čebele niso skoraj ničesa nabrale. Potlej naj bomo pa zadovoljni, če moramo, namesto da bi prodajali med, naročiti 150 kg sladkorja, če hočemo ohraniti svoje čebele čez zimo! — Dne 11. septembra smo imeli čebelarski shod, na katerem je predaval g. Anton Likozar iz Ljubljane o pravilnem vzimljenju čebel ter o eksportnem panju. Izrekamo vsi udeleženci shoda velezaslužnemu g. predavatelju najprisrčnejšo zahvalo za njegov požrtvovalen trud. Posebej pa se jaz zahvaljujem čebelarskemu društvu za eksportni panj, ki sem ga dobil po gospodu Likozarju. S čebelarskim pozdravom: Anton Žitnik.

Iz Ključarovcev. Pritožujete se, gospod urednik, da ne dobite dopisov o letošnji letini, a to ni čudno, ker ta je letos podobna bogatinu, ki mnogo obljubi, a malo ali celo nič ne da. Zdaj ko so usahnili zadnji viri božjega blagoslova, se lahko prav po bratsko pomenimo o letini v ormožki okolici, in pričenjам takoj s pomladjo. Prvič so nas pozdravile čebele dne 17. januarja, potem so se lepo prašile tudi dne 5. in 10. februarja. Dne 17. februarja pa je kazal toplomer v senci 7, na solncu pa 16° R, in ta dan so prinesle posamezne čebele že prvo obnožino. Dne 21. februarja je bilo v senci celo 13° R gorkote, in hitelo je vse iz panjev na trebljenje, po vodo in cvetni prah za prvi zarod ter snažilo svoja domovja mrtvic in meli. To nam je zbudilo prvo upanje in nado na dobro pomlad, ali kaj hitro so začeli nastopati zopet hladni in deževni dnevi, in ob času cvetja črešnjevca in drugega sadnega drevja je bilo tako vetrovje, da so morale čebele celo pri solčnem vremenu doma ostajati. Prva polovica je bila skoraj vsa deževna, zato smo imeli bolj pozne

roje, koncem maja nekoliko, večino pa v juniju. Ker pa mine s koncem junija prva polovica letne paše, so prišli roji v ono vrzel, ki je med prvo in drugo pašo, kar je tu ajda. V prvi polovici delamo bolj na izpopolnenje števila panjev, v drugi pa na med. — Dežja in neviht je bilo letos čez poletje toliko, da se ni čuditi, če se je zaloga v panjih hitro krčila, kakor tudi število čebel. Razume se, da smo morali v tem času poseči po loncu, če smo hoteli oteti čebele do ajdove paše, ki je za nas odločilna. Ravno letos pa je bil začetek v ajdi tak kakor malokdaj. Od dne do dne je bolj tekel sladki sok, in par dni pred koncem avgusta so čebele kar padale vsled teže sladkega bremena. Samo še en teden takega vremena, in čebelarji-starčki bi lahko rekli, da so se vrnili oni srečni stari, zlati, medeni časi, o katerih nam vedo toliko povedati, ali koncem avgusta je zapihal mrzli sever, ki je vladal 14 dni ter popolnoma uničil pašo. — Povprečno sem vzel panjem po 8 kg medu, s katero množino moram biti letos zadovoljen, če pomislim, da nam je čez celo leto nagajalo vreme ter prekmalu zaključilo ajdovo branje.

Anton Kosi.

Logie na Tolminskem. Naši čebelarji pravijo, da tako slabe letine še ne pomnijo. Lansko leto ni bilo med najboljšimi, a v primeri z letošnjim prav bogato. Vsem plemenjakom je bilo treba dodati iz treh ali štirih drugih panjev, da bo dovolj za zimo. Le moj „žnideršič“ si je prihranil nad 7 kg. Temu sem odstranjeval, predno se je končala poletna paša, trotovo zalego. Gotovo sem mu stem prihranil par kg medu. Vzrok slabi letini se pripisuje neugodnemu vremenu. Vedni nalivi in semtertja mraz so ovirali žival pri delu. Panji so pa vendar ostali precej živalni.

Fr. Ločniškar.

Od Šmarjete na Dolenjskem. Štiri leta sem že ud čebelarskega društva, pa se še nisem oglasil, kako čebelarim. Zdaj sem se šele zbudil, a kaj, ko nimam ničesar prijetnega poročati glede čebelarske letine. Čebele so sicer zmerno rojile, ne premalo, ne preveč, ali vreme po rojenju je bilo tako, da so mladci komaj, komaj vsakdanji živež dobili. Delali niso skoraj nič; ob ajdi pa je začelo takoj drugi teden deževati, tako da smo letos čebelarji in čebele ubogi. — Spomin na dvadnevni tečaj v Ilirski Bistrici je edina prijetnost, ki jo imam od preteklega čebelarskega leta. Še zdaj se mi srce zgane, ko se spomnim čebelnjaka in sploh vsega čebelarstva g. Žnideršiča. Teško sem šel sicer takrat od doma, toda še pojdem, če bo kdaj zopet tam kak tečaj ali shod. Ne bom nikoli pozabil onih dveh lepih dni.

A. J.

Naznanila osrednjega društva.

Podružnicam.

Vsled ukaza c. kr. deželne vlade je osrednji odbor sestavil podružnična pravila, ki jih je potrdila za Kranjsko c. kr. deželna vlada v Ljubljani, za Koroško c. kr. deželna vlada v Celovcu in za Primorsko c. kr. namestništvo v Trstu. Pravila se bodo razposlala te dni vsem doslej ustanovljenim podružnicam.

Vsaka podružnica mora odslej na podlagi društvenega zakona vsaj 24 ur prej naznaniti politični oblasti, kdaj in kje se bo vršil občni (ustanovni) zbor po tem-le obrazcu :

C. kr. okrajno glavarstvo

v

Dne ..... 19..... ob ..... uri do (po) poldne se vrši v prostorih ..... občni (ustanovni) zbor podružnice „Slov. osrednjega čebelarskega društva“ v ..... kar s tem v smislu § 15. društvenega zakona naznanjam, ter prosim, da se to naznanilo vzame v vednost.

V ..... , dne ..... 19.....

.....
načelnik.

Pola se potem po dolgem črez polovico pregane, in na četrti prosti strani se napiše rubrum ali napis :

C. kr. okrajno glavarstvo

v

.....
Podružnica „Slov. osrednjega čebelarskega društva“ v .....
..... naznanja
občni zbor.

V treh dneh po občnem zboru se mora izvoljeni odbor naznaniti političnemu oblastvu. Vzorec :

C. kr. okrajno glavarstvo

v

.....
Občni (ustanovni) zbor podružnice „Slov. osrednjega čebelarskega društva“ v ..... , ki se je vršil dne ..... 19....., je izvolil v podružnično predstojništvo sledeče člane :

Načelnik: F. F. (stan in kraj.)

Namestnik: F. F. " " "

Tajnik: F. F. " " "

Blagajnik: F. F. " " "

Odborniki: F. F. " " "

Podružnico gastopa na zunaj načelnik, ako je ta zadržan, pa njegov namestnik. To naznanjamo v smislu § 12. društv. zak. ter prosimo, da se blagovoli to naznanilo vzeti v vednost.

V ..... , dné ..... 19.....

.....
načelnik.

Zunanji napis.

C. kr. okrajno glavarstvo

v

.....
Podružnica „Slov. osrednjega
čebelarskega društva“ v .....
..... naznanja
novo predstojništvo.

Ravnotako se mora naznaniti vsakokratno predavanje. Obrazec kakor prvi. Sicer so vsa naznanila koleka prosta, le če se nalepijo lepaki, treba je naznanilu priložiti en lepak, naznanilo kolekovati s kolkom 1 K in priloženi lepak pa s 30 h. Na željo naznani predavanje predavatelj sam.

Podružnica, ki se ne bo ravnala po teh določilih, je neveljavna in se bo moral odbor podružnice zagovarjati pri politični gosposki.

Gospodje predsedniki podružnic se prosijo, da dobro prebero pravila in se natančno ravnajo po njih.

Podružnice so obvezane občni zbor in odbor naznaniti tudi osrednjemu društvu.

Podružnice, ki se nameravajo ustanoviti, se morajo poprej naznaniti osrednjemu društvu, da predloži pravila c. kr. dež. vladi v potrdilo.

Doslej so potrjena pravila za sledeče podružnice:

Za Kranjsko: Vrhnika, — Laze pri Planini, — Idrija, — Košana, — Il. Bistrica, — Vipava. Grosuplje, — Krka pri Zatičini, — Ribnica, — Rob pri Vel. Laščah, — Bršlin pri Novem mestu, — Škofja Loka, — Selce nad Škofjo Loko, — Kranj, — Radovljica, — Gorje pri Bledu, — Boh. Bela, — Kamnik.

Primorsko: Grahovo ob Bači.

Koroško: Zgornja vesca, — Podravlje.

Izvirna potrjena pravila in dotični dopis so shranjena v društvenem arhivu.

NB. Vse doslej ustanovljene podružnice morajo svoj prvi občni zbor prigrasiti zgoraj omenjeni oblasti kot ustanovni zbor vsled tega, ker so bile vse do zdaj ustanovljene podružnice pred oblastmi neveljavne.

Odbor.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Kamniška čebelarska podružnica ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 4. decembra ob 1 uri popoldan v gostilni pri „Petru“, v Kamniku s sledečim vsposedom: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Plačevanje udnine in sprejem novih udov. 4. Volitev odbora. 5. Predlogi in nasveti. Čebelarji ta dan vsi na krov! Tudi neudje dobro došli!

Sallath, t. č. predsednik.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica za Novo cerkev in okolico ima svoj redni občni dne 20. novembra popoldne ob polu 3. uri v Socki pri Mih. Arliču. vulgo Bolču. — Odbor vljudno vabi k obilni udeležbi. Alojzij Arlič.

Čebelarska podružnica za Celje in okolico je imela v nedeljo dne 23. oktobra svoj redni občni zbor pri zelo pičlem številu udeležnikov. — Glasom tajnikovega poročila je štela podružnica v pretečenem letu 75 udov. — Spomladanske shode je vprizorila v Vojniku, v Laškem, na Teharjih in na Vranskem. Na prvih treh je predaval potovalni učitelj gospod Jurančič, na zadnjem nadučitelj gospod Černej iz Griž. — Jesenske shode je radi skrajno slabe letine opustila. — Podpore je podružnica sprejela: od celjske okoliške občine 25 in od okrajnih zastopov Laški trg in Vransko po 20 K, za kar se je izrekla zahvala. — Med ude je podarila dva panjū dunajske mere brezplačno. — Izmed časopisov si je naročila: „Slovenski čebelar“, „Hrvatsko pčelo“, „Dunajski Bienenvater“, „Schweizerische Bienenzeitung“ in „Deutsche illustrierte Bienenzeitung“, katere bodo koncem leta vezane in udom na razpolago. — Stanje blagajne koncem leta je 26 K 4 vin. — Podružnica si je izvolila enoglasno svoj dosedanji odbor. — Več privlačilne moči je imelo predavanje učitelja gospoda Levstika o vzimovanju čebel in izboljšanju čebelne paše in končna igra „Čebelarjev god“. Vrtna dvorana v hotelu „pri belem volu“ v Celju je bila polna občinstva; blizu 200 oseb je poslušalo Levstikov jako poljudni govor. Na koncu mu je poplačalo ta trud z gromovitim aplavzom. Od strani podružnice se mu izreka tem potom iskrena zahvala. Tudi imenovana igra je občinstvu splošno jako ugajala. — Koncem konca smo izpraznili še nekaj kozarcev rujnega vinca in s tem končali to slabo čebelarsko leto z upanjem na boljšo bodočnost. K.

Čebelarstva podružnica za Savinjsko dolino je priredila v toletnem društvenem letu devet predavanj po raznih krajih Savinjske doline. Naša neutrudljiva predavateljica čebelarstva potovalni učitelj g. Černej in čebelarstvo mojster g. Pikel se nista strašila letošnjega slabega čebelarstva leta ter pridno prirejala čebelarstva shode, na kojih sta letos le bolj tolažila nego navduševala; zakaj letos bi bilo navduševati, skoraj ironija. Istina je, da letos nista imela tako dobro obiskanih shodov kot lani, a v oči gledajo letošnji klaverni letini sta z udeležbo še vendar lahko zadovoljna. Imejta pa zavest, da sta potolažila marsikaterega čebelarja, posebno pa začetnike, ki so morda že obupavali. Kakor mora za dežjem solnce, za žalostjo pa veselje priti, tako tudi mi čebelarji upajmo, da bode drugo leto zato bolje; v kar pomozi Bog in naš čebelarstvo patron sv. Ambrož. Vama gg. predavateljica pa srčna hvala za ves toleten trud; bolnemu g. Piklu pa želimo še vrhutega skorajšnjega okrevanja in potem trdnega zdravja.

Tajnik.

Garantirano zanesljiv, doma pridelani

med - pitanec

12—10

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja:

1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Stiskalnica na škarje za med in vosek je po ceni na prodaj.

Iz svojega več sto panjev obsegajočega čebelarstva **prodam****20—25 meter. stotov zanesljivega medu**z akacije, travniških in gozdnih cvetic v sodcih po 80—100 kg in v satovju. Od 15. oktobra oddajam tudi **čebele v okrepljenje** plemenjakov. Posebno se priporočam čebelarstvom podružnicam za skupna naročila garantiranega pitanca.

Največja natančnost pri podiranju! Vse cene po dogovoru! 3—1

IVAN URŠIČ, Idersko pri Kobaridu, Primorsko.**MALA NAZNANILA.**Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.****Volka** (skobca) za lovljenje lisic proda po nizki ceni Blaž Štrajhar, pošta Trojane, Kranjsko. (2—2)**Fini, gorski, svitli med**, dežica 5 kg po 8 K, ajdov po 6 K 50 h. M. Šmidhofer, Črneče, p. Meža ob Dravi, Koroško. 2

Prodajam 15 škafov medú garantiranega **pitanca**. Cena po dogovoru. Škafi so različni: od 25 do 50 kg. Martin Proj v Pevni, pošta Škofja Loka, Gorenjsko. 1 Čez 1000 kg medú garantiranega **pitanca** v škafeh razne velikosti kg po K 1'28, kakor tudi v plehnatih posodah po 5 kg K 6'80 s posodo vred ima naprodaj Mihael Zelnik, Dvorje, p. Cerklje. 1

80 kg iztočenega zanesljivega ajdovega **pitanca** po dogovorjeni ceni proda Štefan Homan, Suha št. 30 pri Škofji Loki. 1 Garantirano zanesljiv, doma pridelan **ajdov med-pitanec**, 6 kg 8 K 40 h in 20 panjev **čebel** z medom, nemške mere. Cenik zastonj. Prodaja Jakob Lubec, Formin, posta Možganjci, Štajersko. (2—2)

Kranjska čebelarska zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med garantirano čist, v 5 kg dežicah po K 8'50 franko, v 25 kg dežah po K 1'50 kilogram.

umetno satje iz garantirano čistega voska, za vsako mero prerezano, kilogram po K 4'50, zaboječek s 3 1/2 kg vsebine za K 16'—

Pri večjem odjemu znižane cene.

poštne prosto.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnideršič v I. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4'—.

Kdor hoče postati član zadruga mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati dopisano pristopno izjavo. 12—11

Kranjska čebelarska trgovina

v Višnji gori, Dolenjsko

priporoča **umetno satovje** iz čistega čebelnega voska, **vse čebelarsko orodje**, trčalnice, stikalnice za vosek, kakor tudi **mizarsko orodje** po najnižji ceni. 10—7

Ceniki zastonj po želji v hrvaškem, češkem ali nemškem jeziku.

Tvrdba kupuje vedno čisti čebelni vosek po najvišji ceni.

Dober dag, nospod sočebelar! Kaj pa pišete?

Dopisnico na

????

I. avstrijsko - šlezijško zalogo čebelarskih potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska Šlezija

da mi pošlje **zastonj** nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilježko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega **trčalnice, panjove, umetno satovje, lovilnike, prašilčke** in **priprave za matično vzgojo, kadilnike, varovala pred pikom, priprave za umetno lego jajc, pitalnike** in **napajalnike, poizkuševalce za jajca, žičaste mreže** itd. in so bili zelo zadovoljni s ceno in blagom, zatorej bom vprihodnje tudi **jaz dobival** blago od te tvrde. 12—11

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo“.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.